
L'auca de les auques

1. "Què és un auca, senyor mestre?
Què és una auca i com es fa?"
"Es un joc hàbil i destre
que amb els mots pretén jugar

2. ...col·locant-los com pertoca
a sota d'un dibuixet.
El nom ve del joc de l'oca,
un joc del segle XVII.

3. On més d'un feia fortuna
apostant el seu calé
per l'oca, el sol o la lluna
al damunt d'un vell tauler.

4. Amb dibuixos s'acompanya,
amb dibuixos o gravats,
que si són traçats amb manya
ens deixen bocabadats.

5. Com els que feia en Junceda,
en Pahissa i en Castanys...
Prova-ho tu, no siguis bleada.
Vés, anima els teus companys.

6. Has de fer quaranta-vuit
rodolins o bé quartetes,
que dictats sense un descuit
s'ajustin amb les vinyetes.

7. També poden ser tercets
o tercetes, tant se val!
No pretenguis fer sonets,
que hi podries prendre mal.

8. Si quaranta-vuit són massa
fes-ne setze o fes-ne vint...
Cal només un xic de traça,
ja veuràs com van sortint."

9. "I la llargada del versos?"
"Heptasíl·labs, solen ser;
n'hi ha d'altres i diversos.
Comencem per l'abecé.

10. Amb les rimes vés alerta,
no et confonguis amb els sons,
i amb l'orella ben desperta
vés triant els que són bons.

11. En les auques hom estima
que la rima consonant
és la més perfecta rima
de les que es fan i es desfan.

12. Si vols fer uns versos ben gràcils
has de ser una mica viu:
guarda't de les rimes fàcils
de gerundi i infinitiu.

13. Perquè el vers tingui musica
i camini més lleuger
accentua'l una mica,
fent que tingui un cert vaivé.

14. Han fet auques grans poetes
com Carner o com Martí i Pol,
i escriptors més tastaolletes.
Qui no en fa és perquè no vol.

15. S'han fet auques a balquena,
d'efemèrides d'arreu,
de tot i de tota mena,
i la vostra no fareu?

16. Que molt sovint en la vida
si un sap fer tots els papers
de l'auca, té una sortida
que resulta d'allò més."

Joan Vilamala, 2004